

I CONGRÉS DE NOVA EVANGELITZACIÓ FESTA DEL BAPTISME DEL SENYOR

Homilia pronunciada a la Seu de Manresa, el 8 de gener de 2012

El desig de viure plenament la nova evangelització que ens demana el Senyor ens ha convocat a moltes persones a viure l'experiència enriquidora del I Congrés de Nova Evangelització en la ciutat de Manresa. I en el nostre camí ara celebrem l'eucaristia dominical a la col·legiata basílica de Santa Maria de la Seu, on generacions i generacions de manresans han professat, celebrat i viscut la fe en Jesucrist al llarg dels segles; la fe que els ha portat a viure l'esperança en tot moment de la seva història personal i social; la fe que ha fet de la seva vida caritat i servei als germans, molt especialment als més necessitats. La història d'aquesta ciutat no es pot entendre sense aquest temple de bellesa harmònica i simplicitat acollidora. Però al mateix temps aquest temple parla de l'Església-mare que vol acollir en el seu si tots els seus fills. Parla també de l'Església col·locada enmig del món com a testimoni de Crist. Aquelles paraules de Crist en el sermó de la muntanya: *Vosaltres sou la llum del món. No es pot amagar un poble posat dalt d'una muntanya, i ningú no encén una llàntia per posar-la sota una mesura, sinó en el portallànties, perquè faci llum a tots els qui són a la casa. Que brilli igualment la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel* (Mt 5,14-16), referides a tots nosaltres els qui creiem en ell, són ben clares i entenedores mirant aquest temple de la Seu de Manresa. Aquest temple és signe de l'Església de tots els segles: posada enmig del món, per a acollir en el seu si tots els homes redimits amb el preu de la sang de Crist.

La nostra assemblea reunida avui en la celebració de la missa és una manifestació del misteri de l'Església; l'Església convocada pel Pare, en la comunió de l'Esperit Sant, entorn de Crist, el Fill estimat de Déu. La nostra assemblea eucarística és, sobretot i principalment, manifestació de Crist ressuscitat enmig del món. Com els deixebles en el dia de Pasqua, els deixebles de Crist de tots els segles tenim el goig i l'experiència única de veure amb els ulls de la fe i de tocar amb les mans de l'amor el qui és l'esperança que mai no mor. La fe en la resurrecció de Jesucrist viscuda, en l'Esperit Sant, cada diumenge per l'Església ens obre a l'horitzó del que és sempre nou. «Solament si Jesús ha ressuscitat ha succeït quelcom vertaderament nou que canvia el món i la situació de l'home. Llavors ell, Jesús, es converteix en el criteri del qual ens podem fiar, perquè, ara, Déu, s'ha manifestat vertaderament» (Benet XVI, *Jesús de Natzaret / II*).

Germans estimats, aquesta és la Bona Nova, l'Evangelí que és sempre nou en el cor del creient i en el cor del món. Aquesta és la Bona Nova, l'Evangelí, que l'Església proclama a tots els homes. Aquesta és la Bona Nova, l'Evangelí, que tot home, tota dona, infant o jove, adult o ancià, espera escoltar en el més pregon del seu cor: Déu m'estima. Déu em dona vida. Déu ha vençut els meus dos grans enemics: el pecat i la mort. L'amor no mor mai. L'amor ha vençut a la mort. La porta de l'esperança, l'horitzó de la vida en Crist s'han obert per sempre i ni ningú ni res no la podran tancar mai, perquè Crist és viu, Crist ha ressuscitat, Crist és Senyor a glòria de Déu Pare.

La Bona Nova de l'amor de Déu és per a tots els homes. Recordem aquelles paraules del beat Joan Pau II: «Les multituds tenen el dret de conèixer les riqueses del misteri de Crist» (*Redemptoris Missio*, 8). I aquest dret de tots els homes es converteix

per a tots nosaltres, per a tots els cristians, en dret i deure d'anunciar Crist. Un dret i un deure que es converteixen en responsabilitat. El papa Pau VI en l'encíclica *Evangelii nuntiandi* deia amb claredat i força: «Déu pot duu a terme la salvació per camins extraordinaris que solament ell coneix. La vinguda del seu Fill va tenir precisament la finalitat de revelar-nos, mitjançant la seva paraula i la seva vida, els camins ordinaris de la salvació i ell ens manà de transmetre als altres aquesta revelació amb la seva mateixa autoritat. Per això no seria inútil que cada cristià i cada evangelitzador es deixés examinar amb profunditat per aquest pensament: els homes podran salvar-se per altres camins, gràcies a la misericòrdia de Déu, si nosaltres no els anunciem l'Evangelí, però ¿podrem nosaltres salvar-nos si per negligència, per por, per vergonya —el que sant Pau anomena avergonyir-se de l'Evangelí (cf. Rm 1,16)— o per seguir idees falses deixéssim d'anunciar-lo? Perquè això significaria ser infidels a la crida de Déu que, per mitjà dels ministres de l'Evangelí, vol fer germinar la llavor. I de nosaltres depèn que aquesta llavor es converteixi en arbre i doni fruit» (núm. 80).

La crida a esdevenir evangelitzadors, missioners, anunciadors de Crist és clara. No podem fer orelles sordes a la veu de l'Esperit i de l'Esposa que ens demanen les nostres mans, els nostres ulls, els nostres cors, tot el nostre ésser per a consagrar-nos cada un de nosaltres en la nostra vocació específica a ser portadors de Crist als nostres germans. Ell vol ser estimat per tots. El qui és l'amor vol ser estimat. El qui ha donat la vida per amor vol que li sigui donada la vida a ell, perquè aquesta és la vida de la pobra criatura, la nostra vida: donar la vida al qui és l'amor.

I avui, en aquesta festa del Baptisme del Senyor, com a deixebles de Crist cridats a ser missioners seus enmig del món, redescobrim que aquests dos aspectes són inseparables: ningú no pot ser enviat si abans no ha estat als peus del mestre, com Maria, la germana de Marta, ben atents a la paraula de vida que brolla dels llavis de Jesús. I no hi ha autèntic deixeble si en el seus ulls i en la seva paraula no hi ha la mirada i la força de l'enamorat, que no pot parlar d'altra cosa que de Jesús.

Jesús és el Salvador de tots els homes. En ell es manifesta la riquesa insondable de Déu. L'autèntic deixeble i missioner de Crist és el qui amb l'Església contempla cada dia el misteri de Crist. En la humilitat de la pregària i en la celebració dels sacraments, Crist es manifesta amb tot el seu misteri de salvació i de vida a favor de la humanitat. El mateix que va succeir en el misteri del Baptisme de Jesús en el riu Jordà per Joan Baptista, quan l'Esperit Sant i el Pare manifesten qui és Jesús, també el Pare i l'Esperit Sant ens van manifestant el misteri de Crist, en la pregària, els sacraments, la fe de l'Església acollida, professada, aprofundida, viscuda, perquè ell, el Crist, sigui vida i salvació nostra i, per mitjà de nosaltres, vida i salvació per a la humanitat.

El Pare ens manifesta el seu Fill estimat: *Tu ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut*. Jesús és el Messies promès, el Fill etern i unigènit de Déu, ple de l'Esperit Sant, perquè per mitjà d'ell tots els homes puguin rebre aquest mateix Esperit i esdevenir fills de Déu. Però el qui és el Fill és també el servent. En ell es compleix plenament l'Escriptura. Ja en el baptisme del Jordà es manifesta el misteri de salvació que arriba a la seva culminació en el misteri pasqual de la seva mort i resurrecció. Jesús entra amb els pecadors al Jordà, sabent que així ho vol el Pare. Jesús ha volgut ser batejat entre els pecadors, assumint en ell mateix tot el pes del pecat del món, per transformar-lo al preu de la seva sang en Justícia. En el baptisme es va identificar amb tot el que és humà. El Senyor no va ser batejat per causa seva, sinó per causa nostra, per

causa meva. *Ell prengué la condició d'esclau i es féu semblant als homes. Tingut per un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a la mort, i una mort de creu (Fl 2,7-8).*

Aquesta és la salvació de Crist. Com diu sant Hilari de Poitiers: «Ell va assumir un cos i un nom del nostre ésser creat. I, encara que no necessitava ser batejat, per mitjà d'ell havia de santificar la nostra purificació en les aigües del baptisme.» La nostra vida en Crist s'inicia en el baptisme i tota la nostra vida cristiana és desenrotllar els dons rebuts en el nostre baptisme: configurats a Crist, fills de Déu, temples de l'Esperit Sant, membres de l'Església santa.

Germans estimats, agraïm el do de la fe i del baptisme que hem rebut. Visquem el do rebut en la santedat de vida. Siguem testimonis del que hem rebut com a do immerescut. Visquem l'alegria de compartir la fe amb els nostres germans, esdevinguem els nous evangelitzadors que el nostre món i l'Església necessiten.

Santa Maria plena de l'Esperit Sant, estel de l'evangelització, pregueu per nosaltres. Amén.